

Lupauksen lapset

"Minä palaan luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja vaimosi Saara saa pojan!"

1. Moos. 18:10

Monta vuotta sen jälkeen, kun Jumala oli kutsunut hänet pois Urin maasta, Aabraham sai jumalallisen käskyn mennä poikansa lisäksi kanssa Moorian maahan. Jumala sanoi: "Ota poikasi, ainoa poikasi - kyllä, lisäksi, jota rakastat niin paljon - ja mene Moorian maahan. Mene ja uhraa hänet polttouhriksi yhdellä niistä vuorista, jotka minä näytän sinulle."" 1. Mooseksen kirja 22:2

Saavuttuaan Mooriaan Aabraham valmistautui uhraamaan rakkaan poikansa todisteeksi suuresta rakkaudestaan Jumalaa kohtaan. Ratkaisevalla hetkellä enkeli kuitenkin esti Aabrahamin kättä uhraamasta lisäksi (jakeet 11,12). Jumalan puolesta puhuen enkeli sanoi: "Koska sinä olet totellut minua etkä ole pidättänyt edes poikasi, ainoan poikasi, minä vannon oman nimeni kautta, että minä totisesti siunaan sinua. Minä lisään jälkeläisiäsi

lukemattomasti, niin kuin tähtiä taivaalla ja hiekkaa merenrannalla. Sinun jälkeläisesi valloittavat vihollistensa kaupungit. Ja sinun jälkeläistesi kautta siunataan kaikki maan kansat - kaikki sen tähden, että sinä olet totellut minua." Jakeet 16-18.

Ei lain kautta

Myöhemmin israelilaiset ymmärsivät ainutlaatuisen kansallisen asemansa sen lakisääteisen liiton nojalla, jonka Jumala oli tehnyt Mooseksen kautta Siinain vuorella. Siinä vahvistettiin, että he olivat luvattu siemen ja Aabrahamin luonnollisina jälkeläisinä ainoat perijät kaikessa, mitä Jumala oli hänelle luvannut. (2. Moos. 6:2-8). Apostoli Paavali kuitenkin selittää: "Lupaus, että hän olisi maailman perillinen, ei annettu Aabrahamille eikä hänen jälkeläiselleen lain kautta, vaan uskon vanhurskauden kautta". Sillä jos ne, jotka ovat laista, ovat perillisiä, niin usko on mitätön, ja lupaus on turha; sillä laki tekee vihaa; sillä missä ei ole lakia, siellä ei ole rikkomusta. Siksi se on uskosta, että se olisi armosta, jotta lupaus olisi varma kaikille jälkeläisille, ei ainoastaan sille, joka on laista, vaan myös sille, joka on Aabrahamin uskosta, joka on meidän kaikkien isä." Room. 4:13-16

Luvattu siemen

Edellisissä jakeissa Paavali huomauttaa, että Jumalan lupauksen perusta siemenestä ei perustu Mooseksen lakiin vaan Aabrahamin uskoon. Apostoli opettaa edelleen, Se ei ole niin kuin Jumalan sana olisi epäonnistunut. Sillä kaikki Israelista polveutuvat eivät ole Israelia. Eivätkä siksi, että he ovat hänen jälkeläisiään, kaikki ole Aabrahamin lapsia. Päinvastoin, juuri lisäksi kautta teidän jälkeläisenne lasketaan. Toisin sanoen fyysisen polveutumisen kautta syntyneet lapset eivät ole Jumalan lapsia, vaan Aabrahamin jälkeläisinä pidetään lupauksen lapsia. Sillä näin lupaus oli ilmoitettu: Ja Saara saa pojan. Eikä vain sitä, vaan Rebekan lapset tulivat samaan aikaan raskaaksi isämme lisäksi kautta." Room. 9:6-10

Luvattu siemen, joka siunaa kaikki maan suvut, ei ole luonnollinen lisä, sillä hän toimii vain kuvana suuremmasta hengellisestä lisästä. Todellinen siemen - hengellinen lisä - koostuu sekä juutalaisista että pakanoista. Tämän nykyisen evankeliumin aikakauden aikana tämä hengellinen siemen syntyy uudella ja erityisellä tavalla, samalla

tavoin kuin luonnollinen lisä syntyi Jumalan erityisen lupauksen kautta.

Lupaus Mamressa

Lupaus Aabrahamille annettiin Mamressa, ja se on kirjattu meitä varten: "Herra ilmestyi Aabrahamille Mamren suurten puiden luona, kun hän istui teltaansa sisäänkäynnillä päivän helteessä. Aabraham katsoi ylös ja näki kolme miestä seisovan lähellä. Kun hän näki heidät, hän kiiruhti teltaansa sisäänkäynniltä heitä vastaan ja kumartui matalaksi maahan." Jatkaessaan yksi miehistä sanoi: "Missä on vaimosi Saara? Hän vastasi: "Tuolla, teltassa. Ja hän sanoi: "Minä palaan varmasti sinun luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja Saara, sinun vaimosi, saa pojan. Saara kuunteli teltan sisäänkäynnin luona, joka oli hänen takanaan. Aabraham ja Saara olivat jo hyvin iäkkäitä, ja Saara oli jo ohittanut synnytyksikärajan: "Ja Jumala sanoi: Saara, sinun vaimosi, synnyttää sinulle pojan, ja anna hänelle nimeksi lisäksi." Hän sanoi: "Saara, sinun vaimosi, synnyttää sinulle pojan, ja anna hänelle nimeksi lisäksi". 1. Moos. 18:1,2,9-11; 17:19.

Paavali julistaa, että lisäksi syntymään liittyvä ihme ja lupaus mitätöivät näin ollen israelilaisten vaatimuksen yksinoikeudesta Aabrahamin

HEINÄKUU 2025

luvattuun siemeneen. Aabrahamille ja Saaralle annettu lupaus eikä hänen sittemmin synnyttämänsä lapsi olleet lain tuotteita, vaan ne olivat heidän uskonsa Jumalan voimaan tulosta. Heprealaisille veljille osoittamassaan kirjeessä apostoli korostaa, että Aabraham, Saara ja lisak merkitsivät sitä, että koko ihmiskunnan pelastus toteutuu yksin uskon elintärkeän elementin kautta. Hän sanoi: "Uskon kautta Aabraham totteli, kun Jumala kutsui häntä jättämään kotinsa ja lähtemään toiseen maahan, jonka Jumala antaisi hänelle perinnöksi. Hän lähti tietämättä, minne hän oli menossa. Ja silloinkin, kun hän saapui maahan, jonka Jumala oli hänelle luvannut, hän asui siellä uskon varassa - sillä hän oli kuin muukalainen, joka asui teltoissa. Niin tekivät myös lisak ja Jaakob, jotka perivät saman lupauksen. Aabraham odotti luottavaisena kaupunkia, jolla oli ikuiset perustukset, Jumalan suunnittelemaa ja rakentamaa kaupunkia. Uskon kautta jopa Saara sai lapsen, vaikka hän oli hedelmätön ja liian vanha. Hän uskoi, että Jumala pitäisi lupauksensa ". Hepr. 11:8-11

Harkitse lupausta

Saarnatessaan puhdasta uskon sanomaa Paavalia vastustivat voimakkaasti juutalaisuudesta kääntyneet kristityt, jotka opettivat kuuliaisuutta sekä Kristukselle että Mooseksen laille. Vastapainoksi apostoli viittaa lupaukseen ja ihmeeseen, joka liittyy Saaraan ja lisäkin syntymään, ja kysyy: "Sanokaa minulle, te, jotka haluatte olla lain alaisia, ettekö te tiedä, mitä laki sanoo? Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta. Hänen poikansa orjattaresta syntyi lihan mukaan, mutta hänen poikansa vapaasta naisesta syntyi jumalallisen lupauksen seurauksena. Galatalaiskirje 4:21-23

Paavali paljastaa sitten Aabrahamin vaimojen symbolisen merkityksen. "Tämä on vertauskuvallista, sillä nämä naiset ovat kaksi liittoa: toinen lähtee Siinain vuorelta ja synnyttää lapsia, joista tulee orjia; hän on Hagar. Nyt tämä Hagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, sillä hän on orjuudessa lastensa kanssa. Mutta edellä oleva Jerusalem on vapaa; hän on meidän äitimme. Sillä kirjoitettu on: "Iloitse, hedelmätön nainen, joka ei synnytä; puhkea ja huuda, sinä, joka et synnytä; sillä aution lapset ovat

lukuisimmat kuin sen, jolla on aviomies." Jae 24-27."
Jakeet 24-27

Kaksi liittoa

Nimeämällä Haagarin, orjattaren, ja viittaamalla Saaraaseen, vapaaseen naiseen, Paavali viittaa kahteen Aabrahamin vaimoon. Nämä ovat kahden liiton hahmoja tai symboleja. Toinen liitto orjuuttaa lihan kautta, ja sille on ominaista kirjaimellinen Jerusalem. Toinen liitto vapauttaa hengen kautta, ja sille on ominaista hengellinen Jerusalem. Paavali sanoo, että Hagar edustaa lakiliittoa, joka sitoo sen alaiset määräyksiin, joita he eivät kykene noudattamaan. Saara sen sijaan edustaa vapautuksen liittoa, jossa kaikki sen alaiset ovat vapaita näiden määräysten vaatimuksista. Apostoli välttää tarkoituksella mainitsemasta Keturaa, Aabrahamin kolmatta vaimoa (1. Moos. 25:1,2). Vaikka Keturah saattaa viitata kolmanteen liittoon, se olisi laajentanut Paavalin aiheen painopistettä hänen kahden esittämänsä kohdan ulkopuolelle. Ensinnäkin lakiliitto edustaa Israelin orjuutta normiin, joka piti sen alaiset jatkuvasti tuomittuina. Toiseksi, on olemassa toinen liitto, joka nykyisellä

evankeliumiaikakaudella edustaa näkymää vapaudesta Kristuksen kautta kaikesta tuomiosta.

Saara-liitto

Paavali julisti, että liitto, jota kuvastaa uskollinen Saara, "on meidän äitimme". Siksi liittoa, josta luvattu siemen syntyy, voidaan asianmukaisesti nimittää Saara-liitoksi tai, kuten joskus sanotaan, Abrahamin liiton Saara-piirteeksi. Helluntaista lähtien luvattujen siementen luokan tulevat jäsenet ovat syntyneet Pyhän Hengen voimasta. Paavali määrittelee tämän hengellisen lisäkin luokan, lupauksen siemenen, koostuvan Kristuksesta ja kaikista niistä, jotka "kuuluvat" hänelle tämän aikakauden aikana. "Lupaukset on puhuttu Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille" viitaten moniin, vaan pikemminkin yhteen: "Ja sinun siemenellesi", eli Kristukselle. ... Sillä kaikki te, jotka olette kastetut Kristukseen, olette pukeutuneet Kristukseen, ... sillä te olette kaikki yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. Ja jos te kuulutte Kristukseen, niin te olette Aabrahamin jälkeläisiä, perillisiä lupauksen mukaan." Gal. 3:16,27-29

Ne Kristuksen seuraajat, jotka pysyvät uskollisina, muodostavat hänen kanssaan todellisen luvattua siementä - suuremman lisäkin - joka siunaa "kaikki
HEINÄKUU 2025

maan sukukunnat". (Apostolien teot 3:25). Nämä uskolliset ovat Jumalan pyhiä. Heidät synnytetään, vaalitaan ja viedään loppuun Saara-liiton, jota kuvataan myös uhriliitoksi, vertauskuvallisessa kohdussa. "Kokoa minun pyhimykseni minun luokseni; ne, jotka ovat tehneet liiton minun kanssani uhraamalla." Psalmi 50:5

Apostoli muistutti juutalaisia siitä, että uhrauksia sisältävä Saara-liitto oli vuosisatoja aikaisemmin kuvallisesti ennustettu, ja vaikka se oli pitkään ollut hedelmätön, se kantaisi aikanaan suurempaa hedelmää kuin lain liitto, jolle juutalaiset olivat niin innokkaasti ja virheellisesti omistautuneet. Puhuttelemalla niitä, jotka ovat syntyneet Jumalan Pyhästä Hengestä, apostoli ilmaisee suoraan asiansa sanomalla: "Nyt me, veljet, olemme lupauksen lapsia, niin kuin lisä oli." (Gal. 4:28). Paavali ei siis viittaa Moorian maassa annettuun lupaukseen - 1. Mooseksen kirja 22 - joka koskee Aabrahamia, vaan Mamren maassa annettuun lupaukseen - 1. Mooseksen kirja 18 - joka koskee Saaraa, joka synnytti lisäkin, lupauksen lapsen.

Orjattaren karkottaminen

Galatalaiskirjeessään Paavali jatkaa juutalaisten opetuksen vastustamista. Hän puhuu Aabrahamin perheen sisäisen konfliktin historiasta, jossa lihan lapsi, Ismael, vainosi nuorempaa lasta, Iisakia, joka oli syntynyt Jumalan voimasta. Tämä johti lihallisen lapsen ja hänen äitinsä Haagarin karkottamiseen. Apostoli sanoo: "Niin kuin silloin se, joka oli syntynyt lihan mukaan, vainosi sitä, joka oli syntynyt Hengen mukaan, niin on nytkin. Mitä Raamattu kuitenkin sanoo? Heittäkää orjattar ja hänen poikansa pois, sillä orjattaren poika ei saa olla perillinen vapaan naisen pojan kanssa. Niinpä siis, veljet, me emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaiden." Galatalaiskirje 4:29-31; 1. Moos. 21:9,10.

Erityinen luomus

Iisak sai alkunsa ja syntyi poikkeuksellisissa olosuhteissa. Hän oli erityinen luomus, jonka Jumala oli luonut Saara kohdussaan. Paavali tekee selväksi, että samoin on oltava hengellisen Iisakin kanssa. Tämä sekä juutalaisista että pakanoista koostuva hengellinen luokka, jonka pää on Kristus Jeesus, on syntynyt Jumalan voimasta. (Gal. 3:28). Selvästi "uutta luomusta" vaalitaan ja kehitetään Saara-liiton

suojaavassa kohdussa (2. Kor. 5:17). Ensimmäisessä ylösnousemuksessa syntynyt, ensin pää, meidän Herramme Jeesus, ja sitten hänen uskolliset "ruumiinsa" jäsenet, valmis hengellinen siemen siunaa koko ihmiskuntaa Kristuksen messiaanisen valtakuntavallan aikana. (1. Kor. 12:12,27; Kol. 1:18; Ilm. 20:6). Paavali toteaa asian näin, että Jumala on "asettanut kaiken hänen [Jeesuksen] jalkojensa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle, joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka täyttää kaiken kaikessa". Ef. 1:22,23

Kristus

Suurempi lisäksi luokka on kollektiivinen, hengellinen siemen, joka ei koostu ainoastaan juutalaisista, vaan kaikista kansoista tulevista, joilla on Aabrahamin usko. Nämä hengestä syntyneet veljet Kristuksessa ovat symbolisen kohdun - vapauden Saara-liiton - luvattu hedelmä. Juuri tässä vertauskuvallisessa kohdussa Kristus, pää ja ruumis, syntyy siunaamaan kaikkia maan sukuja "uudella liitolla". (Jer. 31:31-34). Tätä voi hyvin edustaa Aabrahamin kolmas vaimo Ketura, joka viittaa liittoon, joka välitetään koko ihmiskunnan kesken

messiaanisen valtakunnan tuhannen vuoden aikana.
Hepr. 12:24

"Sateenvarjo" Abrahamin liitto pitää sisällään lupauksen siunauksesta kaikille maan kansoille tuon hengellisen siemenen kautta, kunhan se on tuotu esiin Saara-liiton piirteestä. Kaikki se, mikä liittyi lisäksi lupauksen lapsena, riippui Saaran uskosta siihen, että Jumalan oli mahdollista tehdä se, minkä hän oli luvannut. Samoin suurempi lisä - Kristuksen pää ja ruumis -, joka on syntynyt ja saanut alkunsa nykyisen kristillisen aikakauden aikana, toimitetaan uskon kautta kaikkien ikuisiksi hyödyksi. Ef. 2:6-9; 1. Joh. 5:4.

"Autuaita ja pyhiä ovat ne, jotka saavat osansa ensimmäisestä ylösnousemuksesta. Toisella kuolemalla ei ole valtaa heihin, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan tuhat vuotta." (Ilm. 20:6). "Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa noiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja minä olen heille Jumala, ja he ovat minulle kansa: Eivätkä he opeta kukin lähimmäistään ja kukin veljeään sanoen: 'Tunne Herra', sillä kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan." Hepr. 8:10,11